I

*(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)*

# RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3950/92

## af 28. december 1992

## om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (3) er der fra den 2. april 1984 indført en ordning med en tillægsafgift i sektoren; formålet med ordningen, der blev indført for en periode på ni år med ophør den 31. marts 1993, var at formindske uligevægten mellem udbud og efterspørgsel for mælk og mejeriprodukter og at nedbringe det heraf følgende strukturoverskud; ordningen er fortsat nødvendig i fremtiden, hvis der skal opnås en bedre markedsligevægt; den bør derfor videreføres for yderligere syv tolvmånedersperioder fra den 1. april 1993;

for at udnytte den indvundne erfaring og for at forenkle ordningen og gøre den klarere, således at retssikkerheden for producenter og andre berørte sikres, bør den videreførte ordnings grundregler fastlægges ved en selvstændig forordning, dog således at deres omfang og deres mangfoldighed af aspekter reduceres; Rådets forordning (EØF) nr. 2074/92 af 30. juni 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter (4), der blev vedtaget af Rådet som en retsbevarende foranstaltning, og Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 af 31. marts 1984 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter (5), bør derfor ophæves; dette berører ikke forpligtelser og tilsagn i henhold til nævnte forordning;

den metode, der blev vedtaget i 1984, og som indebærer en garantitærskel og en afgift på de indsamlede eller direkte solgte mælkemængder, der ligger over denne garantitærskel, bør bevares; tærsklen udtrykkes for hver medlemsstat ved en samlet garantimængde, som summen af de individuelt tildelte mængder ikke må overstige, hvilket gælder både for leverancer og for direkte salg; mængderne fastlægges for de syv tolvmånedersperioder, der løber fra den 1. april 1993, og der tages ved fastlæggelsen hensyn til forskellige forhold, der har forbindelse med de tidligere ordninger;

navnlig blev der straks fra begyndelsen oprettet en fællesskabsreserve, for at der kunne tages hensyn til, at det for visse medlemsstater var vanskeligt at iværksætte ordningen med produktionsstyring i mælkesektoren; reserven er blevet forhøjet gentagne gange af hensyn til nogle medlemsstaters og producenters særlige behov; det vil være hensigtsmæssigt at drage de endelige konsekvenser og integrere de forskellige dele af fællesskabsreserven i de samlede garantimængder, og fællesskabsreserven afskaffes hermed;

i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspoliitk har Rådet besluttet at nå til en endelig afgørelse om niveauet for de samlede mængder, der skal anvendes i den første af de to tolvmåneders perioder, navnlig på baggrund af en rapport om markedssituationen, der skal forelægges af Kommissionen før hver af disse perioder;

overskrides en af de samlede garantimængder, medfører dette for medlemsstaten, at afgiften skal betales af de producenter, der har medvirket til overskridelsen; for levering og direkte salg skal afgiften sættes til 115 % af indikativprisen for mælk; der er nemlig ikke længere grund til at have forskellige afgifter, når producenter befinder sig i en tilsvarende situation;

for at bevare en så smidig form for forvaltning af ordningen som muligt bør der gives mulighed for udligning af overskridelserne over alle de individuelle referencemængder af samme art inden for en medlemsstats område; hvad angår leverancerne, som udgør næsten hele den markedsførte mængde, gør nødvendigheden af at sikre, at afgiften pålægges i fuldt omfang i hele Fællesskabet det i princippet berettiget, at medlemsstaterne fortsat har mulighed for at vælge mellem to metoder til udligning af overskridelserne af de individuelle referencemængder, da strukturerne for

(1) EFT nr. C 337 af 31. 12. 1991, s. 35.
(2) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 101.
(3) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 10.
(4) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 69.
(5) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 817/92 (EFT nr. nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 85).

produktion og indsamling af mælk er forskellige; i denne henseende bør medlemsstaterne bemyndiges til ved periodens slutning ikke at genuddele ubrugte referencemængder på nationalt niveau eller mellem opkøbere og til at anvende den del af det inddrevne beløb, som ligger ud over den skyldige afgift, til finansiering af nationale omstruktureringsprogrammer, og/eller at tilbagebetale beløbet til producenter i bestemte kategorier eller producenter, der befinder sig i en ekstraordinær situation;

for at undgå tidligere tiders betydelige forsinkelser i opkrævning og betaling af afgiften, hvilket er uforeneligt med ordningens mål, bør det fastsættes, at opkøberne, der synes at være bedst egnet til at udføre de nødvendige transaktioner, skal betale afgiften, og der bør gives opkøberne de nødvendige midler til at sikre opkrævningen hos de afgiftspligtige producenter;

den individuelle referencemængde bør defineres som den mængde, der uden hensyn til de mængder, som måtte være afstået midlertidigt, er til rådighed den 31. marts 1993, hvor afgiftsordningens første ni anvendelsesperioder udløber; og det bør nærmere fastlægges, efter hvilke principper eller ud fra hvilke bestemmelser mængden skal eller kan nedsættes eller forhøjes under den forlængede ordning;

ved reglerne om de individuelle referencemængders fastlæggelse bør der tages hensyn til de producenter, som har fået tildelt en særlig mængde på foreløbig basis under den tidligere ordning;

på denne baggrund bør størrelsen af de pågældende mængder fastsættes for hver medlemsstat; der er enighed om, at ordningen til styring af mælkeproduktionen ikke må bringe omstruktureringen af landbrugsbedrifterne på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område i fare; de vanskeligheder, der er opstået, gør det nødvendigt at videreføre de lempelser, der er foretaget i ordningen for dette områdes vedkommende, i yderligere en periode, idet det samtidig skal sikres, at kun dette område er omfattet heraf;

referencemængderne for leverancer og direkte salg bør tilpasses de økonomiske realiteter, og det er derfor hensigtsmæssigt, at producenterne får ret til at forhøje eller etablere en referencemængde ved tilsvarende nedsættelse eller afskaffelse af den anden, når anmodningen er behørigt begrundet, fordi producenten står over for ændringer i afsætningsbehovet;

erfaringen har vist, at gennemførelsen af denne ordning forudsætter, at der findes en national reserve, som tilføres alle de mængder, for hvilke der af den ene eller anden grund ikke er sket eller ikke længere findes en individuel tildeling; medlemsstaten kan have behov for at råde over referencemængder for at imødekomme særlige situationer ifølge objektive kriterier; det må derfor være tilladt at tilføre mængder til den nationale reserve, navnlig som følge af en lineær nedskæring af alle referencemængderne under ét;

en midlertidig afståelse af en del af den individuelle referencemængde har været en forbedring af ordningen i de medlemsstater, som har tilladt dette; muligheden bør derfor udvides til principielt at gælde alle producenter; gennemførelsen af dette princip bør dog ikke stå i vejen for videreførelsen af den strukturelle udvikling og tilpasning, ligesom de administrative vanskeligheder forbundet hermed ikke må undervurderes;

ved indførelsen af tillægsafgiftsordningen i 1984 blev der opstillet det princip, at den referencemængde, der svarer til en given bedrift, overføres til køber, lejer eller arving, hvis en bedrift sælges, udlejes eller overdrages ved arv; det vil ikke være hensigtsmæssigt at ændre dette princip; det bør dog fastsættes, at de nationale bestemmelser, der er nødvendige for at beskytte parternes legitime interesser, finder anvendelse, hvis der ikke kan opnås enighed mellem parterne;

med henblik på at fortsætte omstruktureringen af mælkeproduktionen og forbedre miljøet bør visse undtagelser fra princippet om referencemængdens tilknytning til bedriften udvides, og medlemsstaterne bør bemyndiges til at bevare muligheden for at gennemføre nationale omstruktureringsprogrammer og indføre en vis mobilitet for referencemængder inden for et bestemt geografisk område og på grundlag af objektive kriterier;

afgiften, der er fastsat i denne forordning, skal regulere og stabilisere mælkemarkedet, og provenuet bør derfor anvendes til finansiering af udgifterne i mælkesektoren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

For yderligere syv på hinanden følgende tolvmånedersperioder, der begynder den 1. april 1993, indføres der en tillægsafgift, som skal erlægges af producenter af komælk, for de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der er leveret til en opkøber eller solgt direkte til konsum i den pågældende tolvmånedersperiode, og som overstiger en nærmere fastsat mængde.

Afgiften fastsættes til 115 % af indikativprisen for mælk.

*Artikel 2*

1. Afgiften skal erlægges for alle de mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der afsættes i den pågældende

tolvmånedersperiode, og som overstiger en af de mængder, der er omhandlet i artikel 3. Den betales af de producenter, der har bidraget til overskridelsen.

Alt efter medlemsstatens afgørelse, fastsættes producenternes bidrag til betalingen af afgiften efter eventuel ekstratildeling af de uudnyttede referencemængder enten på opkøberniveau på grundlag af den overskridelse, der tilbagestår, efter at de uudnyttede referencemængder er blevet fordelt i forhold til hver producents referencemængde, eller på nationalt niveau på grundlag af overskridelsen af den referencemængde, som hver producent råder over.

2. For så vidt angår leverancer betaler den opkøber, der skal erlægge afgiften, inden en dato og efter regler, som skal fastsættes nærmere, der skyldige beløb til medlemsstatens kompetente organ; beløbet fratrækkes i den mælkepris, der betales til de afgiftspligtige producenter, og hvis dette ikke er muligt, opkræves det på anden passende vis.

Hvis en opkøber helt eller delvis træder i stedet for en eller flere opkøbere, tages der hensyn til producenternes individuelle referencemængder ved afslutningen af den løbende tolvmånedersperiode, med fradrag af de mængder, der allerede er leveret, og under hensyn til fedtindholdet. De samme bestemmelser gælder, hvis en producent overgår fra en opkøber til en anden.

Når de mængder, som en producent har leveret, overstiger hans referencemængde, har opkøberen ret til på vilkår, der bestemmes af medlemsstaten, som forskud på den afgift, der skal betales, at fratrække et beløb i mælkeprisen for alle leverancer fra denne producent, der overskrider hans referencemængde.

3. For så vidt angår direkte salg erlægger producenten inden en bestemt dato og efter nærmere fastsatte regler den afgift, der skal betales, til medlemsstatens kompetente organ.

4. Når det opkrævede beløb er højere end den afgift, der skal betales, kan medlemsstaten anvende saldoen til finansiering af de foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 8, første led, og/eller til fordeling blandt producenter inden for de prioriterede kategorier, der er etableret af medlemsstaten på grundlag af objektive kriterier, der skal fastsættes nærmere, eller producenter, som er ramt af en ekstraordinær situation som følge af en national foranstaltning, der er uden forbindelse med denne ordning.

*Artikel 3*

Summen af de individuelle referencemængder af samme art kan ikke overstige de samlede tilsvarende mængder, der skal fastsættes for hver medlemsstat.

Når Rådet beslutter at tilpasse disse samlede mængder til markedssituationen, udtrykkes tilpasningerne i procent af de samlede mængder, der skal overholdes i den forudgående periode.

*Artikel 4*

1. Den individuelle referencemængde, der er til rådighed på bedriften, er lig med den mængde, der er til rådighed den 31. marts 1993 og tilpasset, eventuelt for hver af de pågældende perioder, så summen af de individuelle referencemængder af samme art ikke overstiger den tilsvarende samlede mængde i artikel 3, idet der tages højde for eventuelle nedsættelser med henblik på at forsyne den nationale reserve, der er nævnt i artikel 5.

2. Den individuelle refrencemængde forhøjes eller etableres på behørigt begrundet anmodning fra producenten, for at der kan tages hensyn til ændringer, der påvirker producentens leverancer og/eller direkte salg. Forhøjelse eller etablering af en referencemængde forudsætter, at den anden referencemængde, som producenten råder over, nedsættes tilsvarende eller bortfalder. Disse tilpasninger må for den pågældende medlemsstat ikke føre til en forøgelse af de i artikel 3 omhandlede samlede mængder for leverancer og direkte salg.

Ved definitive ændringer af de individuelle referencemængder tilpasses de mængder, der er omhandlet i artikel 3, tilsvarende efter fremgangsmåden i artikel 11.

3. Såfremt en producent, der på foreløbig basis har modtaget en specifik individuel referencemængde i medfør af artikel 3a, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 857/84, inden den 1. juli 1993 over for den kompetente myndighed kan godtgøre, at han faktisk har genoptaget direkte salg og/eller leverancer, og at dette direkte salg og/eller disse leverancer i de sidste tolv måneder er nået op på mindst 80 % af den foreløbige referencemængde, tildeles den specifikke referencemængde ham endeligt. I modsat fald er den referencemængde, der tildeles endeligt, lig med den faktisk leverede eller direkte solgte mængde.

Størrelsen af den faktiske direkte salg og/eller de faktiske leverancer bestemmes på baggrund af udviklingen i produktionsrytmen på producentens bedrift, sæsonbestemte forhold og eventuelle ekstraordinære omstændigheder.

For så vidt angår bedrifter på den tidligere Tyske Demokratiske Republiks område kan referencemængden tildeles foreløbigt for perioden 1. april 1993 til 31. marts 1994, på betingelse af at den således tildelte mængde ikke ændres i løbet af perioden.

*Artikel 5*

Inden for de mængder, der er omhandelet i artikel 3, kan medlemsstaten foretage overførsler til den nationale reserve på bagrund af en lineær reduktion af samtlige individuelle referencemængder, således at der kan tildeles bestemte producenter yderligere eller specifikke mængder efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen.

De referencemængder, som producenter, der ikke har afsat mælk eller andre mejeriprodukter i en tolvmånedersperiode, råder over, jf. dog artikel 6, stk. 1, overgår til den nationale reserve og vil kunne genuddeles i overensstemmelse med stk. 1. Såfremt producenten genoptager produktionen af mælk eller andre mejeriprodukter, inden for en frist, der fastsættes af medlemsstaten, får han senest den 1. april, som følger efter datoen for anmodningen, tildelt en referencemængde i henhold til artikel 4, stk. 1.

*Artikel 6*

1. Medlemsstaterne tillader inden en dato, som de fastlægger nærmere, dog senest den 31. december, for et tidsrum svarende til den pågældende tolvlmånedersperiode, midlertidig afståelse af den del af den individuelle referencemængde, som ikke er bestemt til at blive udnyttet at den producent, som råder over den. De referencemængder, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, kan dog ikke omfattes af en sådan midlertidig afståelse indtil den 31. marts 1995.

Medlemsstaterne kan regulere afståelserne efter producentkategori eller mælkeproduktionens struktur og begrænse dem på opkøberniveau eller inden for regionerne og fastsætte, i hvilket omfang mælkeproducenten igen kan foretage afståelse.

2. Hver medlemsstat kan beslutte ikke at iværksætte stk. 1 på grundlag af et eller flere af følgende kriterier:

— nødvendigheden af at lette strukturudviklingen og strukturtilpasninger

— bydende nødvendige administrative hensyn.

*Artikel 7*

1. Den referencemængde, der er til rådighed på en bedrift, overdrages sammen med bedriften ved salg, bortforpagtning eller overdragelse ved arv til de producenter, som overtager den, efter regler, som medlemsstaterne fastsætter under hensyn til de arealer, der anvendes til mælkeproduktionen, eller under hensyn til andre objektive kriterier og eventuelt til en aftale mellem parterne. Den del af referencemængden, der eventuelt ikke overdrages sammen med bedriften overgår til den nationale reserve.

De samme bestemmelser gælder for andre overdragelser, der har lignende juridiske følger for producenterne.

Dog gælder følgende:

a) indtil den 30. juni 1994 overgår den referencemængde, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, til den nationale reserve ved salg eller bortforpagtning af bedriften

b) hvis der overdrages jord til de offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overdragelsen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, fastsætter medlemsstaterne, at der iværksættes de nødvendige bestemmelser til beskyttelse af parternes legitime interesser, herunder at der gives den hidtidige producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han agter at gøre det.

2. Såfremt der ikke findes nogen aftale mellem parterne, eller hvis forpagtningskontrakter udløber uden at kunne fornyes på tilsvarende betingelser, eller i situationer, der har tilsvarende retsvirkninger, overdrages de referencemængder, der er til rådighed på de pågældende bedrifter, helt eller delvis til de producenter, der overtager dem, efter bestemmelser, som medlemsstaterne har fastsat eller skal fastsætte, under hensyntagen til parternes legitime interesser.

*Artikel 8*

For at gennemføre omstruktureringen af mælkeproduktionen på nationalt plan, i regionerne eller i indsamlingsområderne eller for at forbedre miljøet kan medlemsstaterne iværksætte en eller flere af følgende bestemmelser efter nærmere regler, som de fastsætter under hensyntagen til parternes legitime interesser:

— yde de producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse der udbetales i én eller flere årsrater, og overføre de således frigivne referencemængder til den nationale reserve

— på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolvmånedersperiode, mod forudbetaling, fra den kompetente myndighed eller det af den udpegede organ kan opnå en ekstratildeling af de referencemængder, der ved udgangen af den foregående tolvmånedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i én eller flere årlige rater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling

— ved overdragelse af jord med henblik på miljøforbedring, at bestemme, at den referencemængde, der er til rådighed på den pågældende bedrift, stilles til rådighed for den hidtidige producent, hvis denne agter at fortsætte med mælkeproduktion

— på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder overdragelser af referencemængder mellem producenter fra bestemte kategorier uden overdragelser af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur

— efter anmodning fra producenten til den kompetente myndighed eller til den organisation, som myndigheden har udpeget, tillade overdragelse af referencemængder uden tilsvarende overdragelse af jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.

Indtil den 30. juni 1994 kan producenter, der råder over en referencemængde som nævnt i artikel 4, stk. 3, dog ikke benytte sig af nærværende artikels bestemmelser, med undtagelse af stk. 1, tredje led.

*Artikel 9*

I denne forordning forstås ved:

a) *mælk*: det produkt, der fremkommer ved malkning af en eller flere køer

b) *andre mejeriprodukter:* navnlig fløde, smør og ost

c) *producent*: landmand, fysisk eller juridisk person eller sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, hvis bedrift ligger på Fællesskabets geografiske område, og

— som sælger mælk eller andre mejeriprodukter direkte til forbrugeren

— og/eller leverer til opkøberen

d) *bedrift*: samling af produktionsenheder, hvis drift ledes af producenten, og som ligger på Fællesskabets geografiske område

e) *opkøber*: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk eller andre mejeriprodukter hos producenten

— for at behandle eller forarbejde dem

— for at sælge dem videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

Som opkøber betragtes imidlertid også en sammenslutning af opkøbere fra samme geografiske område, der for medlemsstaternes regning udfører de nødvendige administrative og regnskabsmæssige opgaver i forbindelse med betaling af afgiften. I forbindelse med denne bestemmelses anvendelse betragtes Grækenland som ét geografisk område, hvor et offenligt organ kan sidestilles med ovennævnte sammenslutning af opkøbere

f) *virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter:* en virksomhed eller en sammenslutning, der foretager indsamling, emballering, oplagring, afkøling og forarbejdning af mælk, eller som begrænser sin mejerivirksomhed til en af disse processer

g) *leverance*: enhver leverance af mælk eller andre mejeriprodukter, uanset om transporten besørges af producenten, af opkøberen, af den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredjemand

h) *mælk eller mælkeækvivalent, der sælges direkte til konsum:* mælk eller mejeriprodukter omregnet til mælkeækvivalent, der sælges eller afstås gratis uden mellemkomst af en virksomhed, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.

*Artikel 10*

Afgiften betragtes som en del af de interventioner, der er bestemt til regulering af landbrugsmarkederne, og den anvendes til finansiering af udgifter i mejerisektoren.

*Artikel 11*

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, navnlig de kendetegn ved mælk, herunder fedtindholdet, der betragtes som repræsentative ved fastsættelsen af de mælkemængder, der er leveret eller opkøbt, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 30 i forordning (EØF) nr. 804/68 [1].

*Artikel 12*

Forordning (EØF) nr. 857/84 og (EØF) nr. 2074/92 ophæves.

*Artikel 13*

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. april 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1992.

*På Rådets vegne*

J. GUMMER

*Formand*

---

[1] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2071/92 (EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64).